

F. t. l. om børne- og ungdomsforsorg.

§ 99. Et barn eller en ung, der af børne- og ungdomsværnet er anbragt uden for hjemmet, kan tilpligtes efter evne at betale til sit underhold. Socialministeren fastsætter nærmere regler for betalingens fastsættelse, sikring og anvendelse.

Stk. 2. Reglerne i § 98, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 100. Børne- og ungdomsværnets afgørelser om forældrenes betaling og om anvendelse af barnets eller den unges formue eller renteindtægter kan af forældrene eller værge inden en måned indbringes for landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg. Landsnævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 15.

Foreninger for børne- og ungdomsforsorg.

§ 101. Foreninger kan af socialministeren anerkendes til at udøve virksomhed inden for børne- og ungdomsforsorgen, herunder vedrørende børns anbringelse i pleje i henhold til denne lov, vedrørende tilsyn med plejebørn, vedrørende omsorgen for børn og unge uden for deres hjem og vedrørende efterværn. Anerkendelsen kan til enhver tid tages tilbage.

§ 102. Socialministeren fastsætter almindelige regler for anerkendte foreningers bestyrelsesforhold, regnskabsvæsen, revision og årsberetning.

Stk. 2. Foreningernes virksomhed udøves i øvrigt i overensstemmelse med en af socialministeren for hver forening godkendt vedtægt. Ved godkendelsen skal der i videst muligt omfang tages hensyn til den enkelte forenings særpræg.

§ 103. Der kan af staten ydes tilskud til anerkendte foreninger efter nærmere af socialministeren fastsatte regler. Tilskud til anerkendte institutioner, der oprettes eller drives af foreningerne, skal ydes i henhold til reglerne i kapitel 10, 11 og 13.

Kapitel 16.

Refusion og revision m. v.

§ 104. Udgifter, der afholdes af en kommune i forbindelse med ydelse af hjælp

i henhold til denne lov (børneværnsudgifter), refunderes af staten med $\frac{3}{10}$, medens $\frac{4}{10}$ er genstand for mellemkommunal refusion efter reglerne herom i lov om offentlig forsorg. Den resterende del, $\frac{3}{10}$, bæres af kommunen selv.

Stk. 2. Statskassen yder dog fuld refusion af udgifter vedrørende hjælp til unge over 16 år, der med direktoratets godkendelse har været anbragt i skolehjem, ungdomshjem og behandlingshjem.

§ 105. Udgifter til kontorhold, porto og lignende administrationsudgifter falder uden for refusionsordningen. Dette gælder også udgifter til familievejledning i henhold til kapitel 3, når der ikke er meddelt anerkendelse i henhold til § 19.

Stk. 2. For udgifter til daginstitutioner og lignende og børne- og ungdomshjem har kommunen — bortset fra tilskud i henhold til kapitel 11 og kapitel 13 til institutioner, der drives af kommunen — kun krav på refusion i forhold til de for institutionerne fastsatte takster. Tilsvarende gælder for udgifter til sygehuse.

Stk. 3. Tvivl med hensyn til, hvilke udgifter der kan godkendes som børneværnsudgifter, afgøres af direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen.

§ 106. Om refusion fra en anden kommune end forsorgskommunen af den del af børneværnsudgifterne, som skal bæres af kommunen, gælder tilsvarende regler, som i lov om offentlig forsorg er fastsat for refusion fra en tidligere opholdskommune (den retlige opholdskommune) vedrørende anden offentlig hjælp.

Stk. 2. Retlig opholdskommune for børn, der er anbragt uden for hjemmet i henhold til denne lov, er, så længe forsorgen ikke er endeligt ophævet, den kommune, som var retlig opholdskommune ved forsorgens begyndelse.

Stk. 3. Tvivl om, hvilken kommune opholdskommuneforpligtelsen påhviler, afgøres af direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen.

§ 107. Staten yder den fornødne støtte til uddannelse af ledere og medarbejdere ved institutioner for børne- og ungdomsforsorg.